

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŐ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

XII. évfolyam. 1885.

Debreczen. Szerda, márczius 4.

44. szám

Ellenzéki lapok Tisza Kálmánról.

A tegnapi jubileum alkalmából az összes budapesti lapok irtak vezércikket. Erdemesnek találjuk ezek közül közölni az ellenzéki lapok cikkeinek főbb pontjait.

A „Pesti Hírlap” vezércikke a következőket írja:

„Tisza Kálmán másodszor van hatalmának zenitjén. A miben a legkiválóbb férfiak is csak egyszer szoktak részesülni, abban Tisza részesült már kétszer. A fúzió után és most. Akkor a nemzet és a korona bizalma szinte oszlatlanul talapzatra helyezte. De e nagy bizalom akkor részben csak előleg volt. Hosszu küzdelmek, keserves harcok a népszerűtlenség nehéz sulya után most a nemzet és a korona bizalma ismét teljes mérvben hozzá fordul.

Soha uralkodó miniszterének ily hangon, ily meleg, szinte bensős és barátságos szavakkal nem kívánt szerencsét. Az igaz, hogy nem is volt király, a kinek ily hosszú időn át oly minisztere leendett, ki ennyire megkönnyítette volna az uralkodást. A mig Ausztriában a folytonos belviszályok, elkeseredett alkotmányharcok, kegyetlen nemzetiségi gyűlölködések minduntalan beavatkozásra kényszerítették a fejedelmet, addig Magyarországon, kivéve a bosnyák foglалás és a közgazdasági kiegyezés idejét, az alkotmányos kormányzás minden akadály és minden fennakadás, sőt minden zavar nélkül folyt. Nemcsak egyetértés a korona és a nemzet között, hanem Tisza Kálmán a korona és a nemzet érdekeit oly harmóniában s egyensúlyban tudta tartani, hogy a szerencsés egyetértés pillanatra sem zavartatott meg, sőt folyvást megszilárdult.

Nem csoda tehát, hogy az alkotmányos erkölcsi király rendkívüli kitérítésben részesítette miniszterét, a ki megtudta oldani azon nehéz feladatot, hogy fel és lefelé népszerű legyen. Tisza Kálmán kétségkívül büszke lehet a király által hozzá intézett rendkívül meleg szavakra. Annál büszkébb, mert címre és rangra nincs szüksége; a fejedelmi kegynek tehát rendes tárházából nem lehetett venni az eszközöket az ő megjutalmazására.

De nem kevésbé büszke lehet a nemzet rokonszenv-nyilatkozataira is, melyeket pártja, a küldöttségek, feliratok és a sajtó közlönyei tolmácsolnak neki.

„Csöppet se vagyunk elfogultak —” mondja a „Budapesti Hírlap” — Tisza Kálmán politikai egyénisége iránt, a legtöbb közérdeklődésben eltértek nézeteink az övétől, s a hol kellett, nem kiméltük őt a discussiók hevében éles támadásoktól sem. De azt el kell ismerünk s szívesen kifejezzük ma a gratulációk közepett, hogy Tisza Kálmánban egy tipicus magyar politikusot láttunk a hatalmon, ki, ha nem volt is mindenben a nemzeti törekvések s a közvélemény előharcosa, ha gyakran megalkudott is az ellenarmlatokkal: mindenkor mint magyar államférfi exponálta magát oda, fenn s viselte érte a felelősséget idelel.

Ez, és feltétlenül tiszteletreméltó személyes tulajdonságai, nagy kötelességérzete, melylyel tíz éven át magánügyeit a közügynek alárendelte, ritka munkabíró képessége, melylyel két fontos tárcza ügyeit ellátta s a parlament előtt csaknem valamennyi tárczáért a felelősséget tényleg maga viselte: mindezekben rej-

lik annak titka, hogy némely nagy tévedései, a közvéleménnyel ellentétbe jutása, ismételt jelentékeny politikai válságok daczára, le nem járta magát se a koronánál, se a közvélemény előtt.

A szívós kitartás, az elasztikus lelki erő, személyes önzetlenség s nagy kötelességérzet, mindig erények maradtak a politikai pályán. S mi ez erényeit üdvözöljük Tisza Kálmánban, miniszteri pályájának tíz éves jubileumán.

„Jubileum napja van ma, írja a „Pesti Napló” — fényes küldöttségek ékeszölő üdvözlölete hangzik, a toasztok egymást érik s mindent tulragyog a fejedelmi kegynek fénye, mely a jubiléusra hull. Országszerte ugyan nem látunk valami nagy lelkesültséget, de beismerjük, hogy Tisza Kálmánnak s többségének módjában lett volna a jubiláris naptól akár országos ünnepet csinálni; minthogy azonban nem tettek, ez az ellenzéknek is arra bírhatja, hogy ne zavarja a jubilálók örömeit. Tíz év végre is nagy idő a politikai életben, s hogy e tíz évet Tisza Kálmán a miniszteri székben, egy nagy párt élén élte át, az bizonyos büszkeséggel töltheti el azokat, kik csak a külső sikert veszik figyelembe.

Az eredmények között, melyekkel Tisza pártja dicsekedni szokott, a legszembevetőbb kétségkívül a pénzügyek terén elért siker. Itt igen jelentékeny a különbség a tíz év előtti és a mostani viszonyok között. Természetes, hogy a nemzet áldozatkészsége létesítette a különbséget, azon áldozatkészség, melyre épen a mostani válság alkalmával ismét nehéz próbák vannak, hogy ki ne merüljön a reá rótt igények sulya alatt. De hát nagy előhaladást tettünk a finantiák rendezése felé s Tisza Kálmán tagadhatlan érdeme, hogy nem veszté el hitét a nemzet erejében, midőn oly sokan megtántorodtak, hogy ő hinni mert még akkor is, midőn a jeles férfiak egész sora már már veszteni kezdé bizodalját, s hogy talált a nehéz pénzügyi szakra két oly hatalmas erőt, a minők Széll Kálmán s gr. Szapáry Gyula. Ezt az érdemét elismeri mindenki, — de kérdezzék meg az adófizetőket, hogy a terheket meddig bírják el?”

Az „Egyetértés” cikkét a következőképen kezdi:

„Ő felsége a király üdvözlő iratot intézett Tisza Kálmánhoz, évtizedes miniszterségének kitérítését végett.

Az üdvözlő irat miniszteri ellenjegyzéssel ellátva nincs, a mi azt jelenti, hogy azt egyenesen ő felsége a király egyéni elhatározásának s az irat tartalmát egyéni nézetének kell tekinteni. Kétségtelenül tisztelnünk s elismerünk kell a királynak ily jogát még akkor is, ha az ily nyilatkozat tapintatlan sajtóközlegek vagy politikusok által pártpolitikai célokra zsákmányoltatnék is ki.

Ha a királyi irat miniszter által volna ellenjegyezve: kétségtelenül gyakorolhatnók annak tartalma felfogása és irányzata ellen a bírálat jogát. De most és ez esetben talán akkor sem remélők. A mi a királyi iratban Tisza Kálmán érdeme gyanánt ki van emelve: az a korona szempontjából kétségen kívüli érdemnek ismerhető el. Történeti tény, hogy Tisza Kálmán egy évtizeden keresztül „jeles szolgálókat” tett a koronának s a korona szempontjából az országának is s egyéb a királyi iratban, mint tény, nincs megemlítve. A többi egy magas gondolkázásu, lovagias uralko-

dónak szívélyes és udvarias üdvözlölete, melyet a Tisza-család önrizzel helyezhet el családi archivumában az utódok okulására és gyönyörködésére.

A tíz éves jubileum.

Budapest, márcz 3

Tegnap délután két óraker következett a legfényesebb küldöttség tisztelegése: a főispánoké, fényes kemzeti diszruhában, egy részük pompás fogatokon, mintegy ötvenen vonultak föl a várba s nagyszámu közönség nézte az utcákon a felvonulást. A főispánok szónoka báró Majthényi László volt, ki a tisztelgők élénk helyeslésétől kísért beszédben adott kifejezést a kormányelnökhöz való ragaszkodásuknak és utalva a főrendiház reformjára, megjegyzé, hogy a tisztelgés a főrendiházról tavozni készülő főispánok legszébb hatyudala s ezért azzal végzé beszédét; „Morituri te salutant.”

A kormányelnök megható tanafelelt:

„Nagyon köszönöm a hozám intézet szíves baráti szavakat, melyeknek méltó viszonzást adni szavakban nem érzem magamat képesnek. De a becsülésben, a tiszteletben, a szeretetben — azt hiszem elszabad mondanom — melylyel egyenként mindnyájatok iránt viseltetem, méltóan viszonzhatom azokat (Eljenzés.) Ami a kormányzati feladatokat illeti, meggyőződésem szerint nem érdemes egy kormányzat bajaival küzdeni, egy kormányzattal fáradni, ha nehéz komoly pillanatok nincsenek. Azt csakugyan elmondhatom, hogy ezen szempontból az elmúlt évtized eléggé érdekes s tette a kormányzat feladatait. Ha e ténnyel részben siker mutatható fel, nem vagyok oly tulzerény, hogy a kötelesség hű teljesítése szándékát a magam számára is igénybe ne vegyem, de ha siker mutatható fel, azt bizonyosan mások első sorban Magyarország főispáni kara támogatásának köszönöm. Köszönöm pedig nem olyan értelemben, mint némelyek elferdítve mondani szeretik, hanem köszönöm annyiban a menyiben mind az adminisztráció javítására, mind más tekintetben az ország felvirágoztatására célzó törekvéseimet ugyis mint főispánok, ugyis mint szabad meggyőződést követő hazafiak támogatni szívesek voltak. (Élénk tetszés.)

Mit hoz a jövendő, nem tudom. Arról előre megváltam győződve, hogy ha a törvény hozás azon házának rendezése, melynek a főispáni kara a történelem folyamán tagja és disze volt, a jelen alapokon csakugyan bekövetkezik, vagy ha a tanácskozás a főrendiházban a felett megindul, Magyarország főispáni karát nem fogják kiesínyes személyes érdekek vezetni (Ugy van!), csakis azt fogják megfontolni, hogy szükséges-e, hazánkra néve a felsőház és ha szükséges, az állandóság kihatásával mily alapokon lehet azt megteremteni. (Élénk helyeslés.)

Ha mindenki így fogja fel a feladatot azok közül, a kik arra jogosulva lesznek, meg vagyok győződve róla, hogy a tjavaslatból törvény lesz; ha nem így fogják fel, nem lesz belőle törvény. De bármí történnék, arról is meg vagyok győződve, hogy éppen Magyarország főrendiháza nem fog megszűnni sem a közigazgatás terén direct befolyást gyakorolni, sem közvetett módon, legalább részben csak közvetett módon a közvélemény fejlesztése s az állam szükségleteire való ráutalás által a törvényhozás nagy munkájának cél vezetésében is közreműködni. Nemesak a törvényhozás terében szükséges a működés, ha jó törvényeket akarunk alkotni, hanem az életben, az étlettel közvetlenül érintkező véleményében kell az eszmének megérni, mielőtt az a törvényhozás elé kerül; mert csak így lehet az országra néve hasznos és jó alkotásokat létesíteni. (Eljenzés.)

Midőn ebbeli nézetemet kimondottam, egyuttal egész őszinteséggel azzal végzem, hogy ha köszönetről lehet szó, az, a ki köszönettel tartozik, én vagyok; köszönettel tartozom nemesak azon megtiszteltetésért, melyben ma részesítették s a mely annál becsesebb előttem, mert semmi egyébként, mint Magyarország főispáni kara önkéntes elhatározásának tulajdoníthatom — (Élénk helyeslés), de köszönettel azért is, hogy hosszú és nehéz pályámon támogatni kegyesek voltak.

S biztosíthatom Magyarország főispáni

karát, hogy addig, mig egyfelől a nemzet képviselének többsége, mindenekfelett azonban természetesen felségsz urunknak bizodalma, de azonkívül ez ország jeles fiainak, a főispáni karnak bizodalma támogat, nem fogok csüggedni működésemben (zajos tetszés és eljenzés); de azon perczben, a melyben meggyőződném, hogy a haza java mást kíván, nem fogok egy perczig sem késlekedni, helyemet másnak átengedni. Ajánlom magamat további szíves jó indulatukba. (Hosszantartó zajos eljenzés.)

Ezután több vidéki törvényhatóság küldöttsége tisztelegett. Torontálmege küldöttségének adott válaszában a kormányelnök örömet fejezte ki az e megyében együtt élő nemzetiségek békés viszonyai fölött; a küldöttséget Dániel Pál képviselő vezette — Ujvidék városának Parsetich főispán által vezetett küldöttsége előtt a kormányelnök kijelenté, hogy minden nemzetiségbeli polgárok érdekeit szíven viseli ha hű fia a hazának; Szeged városa küldöttségének, melyet Kállay Albert főispán vezetett, megjegyzé, hogy azzal, a mit Szegedért tett, legkedvesebb kötelességét teljesíté, mert tudja, hogy Szeged, miut magyar véghely, milyen fontos.

Pozsonyvárosa, a magyar kir. esendőség, a fővárosi rendőség és a magyar színesszegyesület küldöttségei következtek ezután, három óraker pedig a nemzeti színház és az operaház küldöttsége, melynek élén báró Podmaniczky Frigyes intendant üdvözlöte a kormányelnököt.

Délután 5 óraker a főispánok lakomát adtak az „Európa” termében. Ott voltak a kormány összes tagjai, a képviselőház elnöke, a koronaőrök, a kuria elnöke, az államtitkárok, több miniszteri tanácsos stb. Az első felköszöntőt Tisza Kálmán miniszterelnök mondta a királyi családra. — Utána Radó Kálmán Vas megye főispánja a főispánok nevében kívánta, hogy a gondviselés a szabadelvűségnek a józan és mérsékelt haladásnak vezérfiát, Tisza Kálmánt, sokáig éltesse. Csáky Albin gr. Szepes megye főispánja a kormány tagjait, Vay Béla borsodmegye főispánja Péchy Fámást a képviselőház elnökét, Perczel Miklós baranyamegyei és Ormos Zsigmond tomesmegyei főispánok Tisza Kálmánt mint belügyminisztert stb. köszöntötték föl. Nagy hatást keltett Domahidy Ferenc szathmármegyei főispán áldomása Tisza Kálmánra a kiváló nöre és páratlan családjára. Vay Miklós báró élénk tetszés mellett irott az ország főispánjaért, Szilágyi József koronőr pedig a belügyminiszterium tisztviselőiért. Felköszöntötték még Széll Kálmánt, Perczel Bélát, Vay Miklós bárót, Grómon államtitkár, Jekelfalussy miniszteri tanácsost, Majthényi Lászlót Radvanszky Béla bárót stb. Végül Tisza Kálmán emelt poharat, zajos hatás mellett, az ország jövőjeért, azzal kívánta, hogy a politikai helyzet változával is „mindnyájunk szívei dobogjanak össze a haza szeretetében.” Ezzel a lakoma véget ért.

Országgyűlés.

Budapest, márcz 3,

A felsőház szervezéséről szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását befejezte ma a képviselőház, elfogadván módosítás és nagybörbrest tetszallalás nélkül a tegnapiól még fennmaradt szakaszokat. Lázár Ádám új szakaszokat indítványozott, melyben kimondatnék hogy a felsőház máskor és máshol nem ülésezhet, mint a hol és mely időszakban a képviselőház ülést tart. De Láng Lajos előadó utalva arra, hogy ez felesleges, miután az 1848-iki törvényben ez iránt van intézkedés, a ház az új szakasz felvételét mellőzi.

Mulatságos incidens fordult elő az új 26-ánál, melyet Gergelyi és Gosztonyi kihagyatni javasoltak s mely ki is hagyatott. Itt ugyanis Csánádypattogott Tisza Kálmán ellen, de mihelyt kimondta a „Tisza” nevet, harsogó „éljen!” kiáltások hangzottak fel a többség padjain. Csánádypattogott megzavarodik. Ujra kezdi: „Tisza”... újra harsognak az eljenzések és ez így ismétlődött háromszor-négyszer, mig aztán a többség szabadjára engedte Csánádit, hogy comicus boszankodásának tetszés szerinti kifejezést adjon, mely pedig annyival inkább kárba vesztett munka volt, mert éppen a kor-

mánypárt részéről indítványoztatott e §. kihagyása, mihez Tisza is hozzájárult.

Az így elfogadott javaslat, a holnap déli 12 órakor tartandó ülésben harmadszor fog felolvasatni.

A esztendőki ülés tárgyai leaznak az igazgatóságügyi bizottság jelentése a tenger alatti kabelek biztosításáról.

Továbbá a közgazdasági bizottság jelentése a selyemtenyésztésre vonatkozólag.

Pénteken kezdődik a felső Duna szabályozásáról szóló törvényjavaslat tárgyalása.

Es a jövő héten, még a husvéti szünetek előtt, tárgyalni fogja a képviselőház a hivatalnokok nyugdíjazásáról szóló törvényjavaslatot.

Mindezen javaslatoknál nagyobb és szembélyesebb viták nem várhatók; pártmérkőzések még kevésbé. A nagy harc után, mely a most letárgyalt javaslat körül lefolyt, most hosszabb pihenés következik.

Debreczen város küldöttsége a pénzügyminiszternél.

Azon küldöttség melynek feladata a kataszteri ügyben készített felfolyomást a m. kir. Pénzügyminiszter uró nagyméltóságának beuyjítani — ma délután 4 órakor adta át a kérvényt.

Hogy mi sikere lesz e felfolyomásnak? azt természetesen előre megmondani nem lehet, de annyi minden esetre bizonyos, hogy az illető helyen figyelmessé lesznek téve azon visszás állapotokra melybe ezen új kataszteri munkát folytató városunk határa jutott. Es ha az egyéni felszólamlások lehetőleg a felszólalók kérelméhez képest intézettek el, már az is nagyot könnyít helyzetükön; ha pedig a felfolyomásban foglalt kérelem is teljesítettik — bár akkor is nagyobb lesz a teher mint eddig volt — de még is hasonlíthatatlanul igazságosabb lesz mint most.

Alkalmunk volt a petítiót megtekinteni s nem lesz érdektelen ha azt ismergetjük bárha annak szó szerinti szövegét nem adhatjuk is. A kérvény ilyen formán szól:

Nagyméltóságú Pénzügyminiszter Ur! A Debreczen sz. kir. város határán végrehajtott részletes kataszteri osztálybasorozás olyan terheket rótt reánk, melyek akkor is súlyosak volnának, ha határunk minősége sokkal jobb volna, mint a milyen valósággal.

Alig mutathat fel az országban egyes határ olyan nagy adóemelkedést mint amilyen minálunk előállott, és dacára annak, hogy a mi legjobb földünk sem állja ki a versenyt a békési, csabai, szarvasi földekkel, még is mi ugyanannyi holdankénti tisztajövdelemmel rovatunk meg mint azok.

Azon körülmény, hogy a mi átlagunk

mégis alantabb áll mint azoké, irányadó nem lehet, mert nekünk homoki földjeink is nagy mennyiségben és ezenkívül 50 ezer holdat meghaladó tulszikes talaju legelők is lévén, ezek alacsonyabb osztályozása lehuza az egész határ átlagát, míg amazoknál, egyenlő földekre több átlagnak kell esnie.

Az alatti statisztikai táblázat igazolása szerint, minden egyes mívelési ágánál, — az erdőt kivéve, — tetemes adóemelkedés állott elő, mely nem ritkán a 100% is meghaladj. Egyik oka ennek az, hogy a Debreczen határán felállított osztályok tiszta jövedelmekkel sokkal magasabban áll, mint a második osztályozási vidékre felállított tisztajövedelmi fokozat, innen azt kell következtetnünk, hogy a becsülő biztos ur felfogása szerint Debreczenben a gazdálkodási viszonyok, a földbirtokok jövedelmezősége sokkal kedvezőbb, mint a szomszédos vidéken.

Pedig jó lélekkel elmondhatjuk, hogy közlekedési eszközök, gazdálkodási rendszer és földminőség a vidék legtöbb községében jobb, mint nálunk, és alig mutathatja fel egy szomszédos község is, hogy oly magas munkabért fizetne, mint Debreczen. Mert míg a vidéken csak ritka esetben éri el a napszám az 1 frtot — s e mellett ott enni nem is adnak — nálunk 1 frt. 50 krig emelkedik az s e mellett enni is kell adnunk; sőt gyakran van rá eset, hogy 2 frt. napszámot is kell fizetnünk.

A szomszédos becsülőjárások közül is mutathatunk fel olyanokat, melyek aránytalanul kisebb tisztajövedelmi tételek alá vonnának. Ilyen például a b. újfalu járás. Ott az első osztályu szántóföld 9 frt. 25 krral róvatik meg, a mi nálunk már 14 frt. A büszörményi járásban is 11 frt. az 1-ső osztály, a székelyhidi járás első osztályozási vidékén meg épen 8 frt. 25 krig. Pedig ezek földminősége a miénkhez hasonló és e mellett ezen járások több községében a közlekedési viszonyok s gazdálkodási rendszer ugyanaz, ami nálunk.

A törvény 20 § a a piaciárak figyelemmel tartását is rendeli. Tehát a bevétel — vagyis jövedelem — a vitelbér levonásával számítandó; ez lenne az árfokozati számítás. — A mi határunk ez a számítás sem oly helyes alapon vitetett keresztül, mert a leg-távolabbi 40 kilométeren is túl nyuló részeken 2-dik osztályu földek is tömegesen fordulnak elő, míg a város közelében levő részeken — a hasonlóságú földek — ugyanazon osztályban szerepelnek.

Az árfokozat kevés és e miatt a távoli dülök magasabban vannak felvéve, mint a törvény szellemében venni kellett volna. Alapul nem is a budapesti piaci árak vétettek, hanem vétettek Debreczen maga, mint emporialis hely, holott innen is tovább szállítatik a gabona.

fiatal ember, fölállt s odament a nők asztalához, kik egy félig fedett deszkabódé alatt ültek, — mely a verandát képviselte, s melyet a csapáros műziesze rovátkás farragással is ellátott, teljesen hasonlóan a református temetőben látható fejkához.

— No kis hugom fogunk t'nczolni ma? A megszólított, talán 16 vagy 17 éves leány, fölemelte halvány fejét, s a mint a világozás rá esett, meglepően szép nemesarcú eltt mutatott a kérdező felé.

— Igaz, hiszen mire gondolnánk egébre? — szolt halkán vontatva, s ismét elfordította fejét.

Volt szavaiban valami, mely mint szemrehányás hangzék; volt valami, talán busongó, talán affektált. A magas fiatal ember vállvonítással felelt.

— Inkább a lábát fíraszsa az ember, mint a fejét. Az élet nem tarthat örökké. Használja, a ki okos.

— Persze, a felesége nélkül, ugy-e? — szolt közbe a nők egyike.

A fiatal ember ismét vállat vont.

— Kérdezze meg Birít az iránt. Azzal visszafordult a mulatók közé. Fölhajtott még egy pár pohárral, aztán fölkel. Ó fürdeni megy.

Hitta is magával egy pár barátját, de már azok fürdőttek, s oly állapotban voltak, midőn az ember nem igen szereti már Bachust Neptunussal vegyíteni.

— Jó mulatságot! — kiabáltak utána. S lármaza, dalolva, tovább folyt a tivornya.

Félreapott kalappal, kissé tántorgó léptekkel ment le az alatt a fiatal ember a parton. A pompás nagy tó, mint csillogó tükrözterül el előtte, alig rezegve apró ezüst habfodrai. A nap éppen lement a hegyek mögött s narancsszínben ragyogott az ég alja, mindinkább átvadva halvány, szürkés rózsaszínbe, a mint távolabb húzódtak a lát-határon.

A csöndes levágóban csak a szunyogok éles, bántó zizegése s a tücskök barátságos vidám csiripelése hallatszott. A nagy tó-

A mi a „minőségi“ katasztert illeti, errenézve megjegyezni kívánjuk, hogy például a 39 kilométerig nyuló Elep és 41 kilométerig nyuló Köselyszeg pusztákon 2-ik osztály nem is tervezetett, még is most — nem tudjuk mi indokból — csak e két pusztarészen több ezer holdra menő terület van 2-dik osztályba sorozva.

Igy aztán nem csuda, ha határunk területén az eddig 391598 frt. 55 kr. tisztajövedelem helyett 778783 frt. 60 kr. tisztajövedelem állott elő, vagyis pár ezer forint különbséggel kétannyi, mint előtött volt. De hogy a tisztajövedelemnek 25% százaléka lesz az adó, azt épen nem reményeltük, mert ugy gondolkoztunk, hogy ha az ország más vidékén is ilyen arányban fog emelkedni a tisztajövedelem, az adóperzent le fog szállni legalább 16-ra. De mert ezen adó perzent 25 és 1/2 százalékra rug, ebből következtetni lehet, hogy ez a roppant tisztajövedelmi emelkedés csak nálunk van meg, míg az ország más vidékein igen leszalott az.

Mintán a mitulságos megterheletésünk oka odavezethető elsősorban vissza, hogy határunk külön osztályozási vidékké tétetvén, magassabb tisztajövedelmi tételek alá vonott, mint a velünk — gazdasági rendszer és földminőség tekintetében is egyenlő — szomszédos határok területe: azon alázatos kérelmünket bátorkodunk előterjeszteni, miszerint tekintve elsorolt okaink igazságát, azt hogy a mi határunkra is a második osztályozási vidék tiszta jövedelmi fokozata alkalmaztassék, elrendelni méltóztassék, ez anyival inkább kivihető, mert ez által sem az osztály javaslataik, sem a minőségi osztályok, sem a mintaterek nem változnak.

De okozza tulságos megterheletésünket az is, hogy az osztályba sorozásnál is történetek téves felvételek, miért is alázattal kérjük nagyméltóságodat, hogy a kir. tek. kataszteri igazgatóságot odautasítani méltóztassék, hogy egyéni felszólamlásaink — melyek a méltányosság határát túl nem lépték — lehetőségig a felszólalók kérelméhez képest intéztessenek el.

A felszólamlások ilyen körülmények közt igen nagyszámmal levén — eddig körülbelül 10000 tétel ellen adatott be — valószínűnek látszik előttünk, hogy ezek elintézése több küldöttségre fog bízanni s így a birtokos — mert több pusztarészen van birtoka — mindenütt jelen sem lehet, olyan név meg sok csuszott be abba az új munkálatba, a milyen Debreczenben nem is létezik s így azokat a felszólamláshoz és annak elintézéséhez, tárgyalásához meghívni nem is lehet, ez pedig mind azért van, mert a mi határunkra vonatkozó kataszteri munkarészek Besztercebányán készítettvén el, abban zavarok, név elbérmlások s helytelen bejegyzések nagy számmal fordulnak elő.

meg viz oly lassan mozgott, alig susogva. Az a csöndes elandalított nyugalom terület el az egész természetben, mintha azt suttogná az embernek: pihenj, szunyadozzál, álmodjál.

Közel, távol, semmi élő lény nem látszott. Az est nyugalomra küldte valamennyit. A fiatal ember körülözött, aztán gyorsabban, mint eddig, folytatta lépteit egész a tó partjáig. Nem tántorgott már lépése.

Egy pár deszkából összetakolt kunyhó állt ott, fürdő vendégek számára. Hevesen fölnyitotta az ajtót. Keze reszketett.

Ledobta magáról a felső öltönyt, fejéről a kalapot, aztán mirtegy varázsveszű illettésére hirtelen, egy pillantás alatt megváltozva, bágyadtan, fáradtan ereszkedett le a lócszára.

— Bevégeztem számadásomat! — morgogá magában, két könyökére támasztva fejét. Mi a mennyköt keressek még itt a világon?

A könnyelműség nyers kacagása vegyült a mély fájdalomba, mely meghalni üzte ily ifjan, erőteljesen, a férfikor delén.

— Nos, egyszer csak be kell végezni, — biztatta magát.

Lassan fölemelkedett, egy csomóba rakta ruháit, s mintha egyszerűen csak fürdeni menne, rendes, szokott módon kilépett a kunyhóból.

Még egyszer visszafordult. Zsebében keresett valamit, s kivont egy arczképet. A szép, sápadt leány képe volt, ki ott fent a csarda udvarán épen most kerekedik tánctánza.

— Könnyebben fog menni így, vele együtt — szolt a férfin, s magához vette a kis képet.

Fölülről, a csárdából kiharsogott a zene s a mulató férfiak hangos dalolása. Egy perczig megállt az öngyilkos, figyelve a dal vidám hangjaira. Elsült, barna arczának erős izmaia bizonyos rángatózás futott át, s a keserűség érzete, mely előmlött lelkén, újra megnyitotta ajkait.

— Mégis korán van, nagyon korán — morgogá magában.

Az pedig, hogy a felek maguk járjanak utána, hogy mindenik küldöttségnek legyen külön megbízottjuk, kihivhetlen: tiszteltetésük kérjük megengedni, hogy a járási küldöttségek mellé, városi tanácsunk küldhessen is olyan megbízottakat, a kik aztánkülön megbízó levél nélkül is képviselhesék a határbeli birtokosok összességét.

Mely alázatos kérelmünk előterjesztés után maradtunk Debreczenben 1885. évi február 15-én. A nagyméltóság m. kir. Pénzügyminiszter urnak alázatos szolgálai: (Itt kövessék megjegyzések a város legtekintélyesebb polgárai részéről.)

Napi hírek

— Tiszántuli ev. ref. egyházkerület tavaszi közgyűlése folyó évi április hó 23-án kezdődött. Az előző két nap lelkészpességi vizsgák tartatnak. A második vizsgák tartatnak. A második vizsgát teendő ügyek egyházi beszédet készítenek oda hazán. Tim. 3, 14. verse alapján és kátémagyarázatot a 33 ik urnapja, vagyis a 88—91. kérdések fellett. A jelentkezés ideje a vizsgátételek április 20. délután 4 órakor a püspöki hivatalban Debreczenben.

— Esküvő Rothman Jakab helybeli ügyvéd f. hó márczius 17-én trtja esküvőjét Nagyváradon Stein Teréz kisasszonnyal.

— A honvéd emlékkő felállítására nap mulva be lesz fejezve. Holnap magát hatalmas emlékkövet is kiszállítják a helyszínre. Az emlékkövet Liptay Miklós viteti ki a saját szekeren. Ezen kegyeleti ajánlatáért Boros Sándor ur, mint a szíri ajándékozója és felállítója, lapunk útján nyújtott köszönetét fejezi ki.

— „Az arany ember“ pénteken kezdésre és pedig igen szép kiállításban. A „senki sziget“hez egészen új díszlet készült s a változásban ritka szép kép fog a közönség elé tárulni. Még e hónapban fognak színikerülni „Bukow a székelyek hőnéra“ „Konti operette“ „A zeleven ördög“ — Virágvasárnapján a társulat több tag megváltik, s így azontul Krescsány április hónapban társulatának néhány új tagját is be fogja mutatni.

— A kereskedő ifjak országos kongresszusa, mint lapunk mult számában közöltük, augusztus hóban fog megtartatni. A kongresszusra vonatkozólag egy hosszabb levelet kaptunk Debreczen egyik ki v á l k e r e s k e d ő j é t ő l. A levél lényege körülbelül az, hogy a kongresszus napirendjéről oly kérdések is fel vannak véve, melyek megoldása nem illetheti meg a kereskedő ifjakot. Első sorban meg kell jegyeznünk, hogy a napirend tárgyai nem azért közölték előlegesen, mintha a bizottság — legalább tudomásunk szerint — megengedné, hogy napirend bíráltassék, mert hiszen a közzététel egyik célja is az volt. Egy második megjegyzésünk pedig az, hogy véglegesen meg sincs még megállapítva a napirend és végre ma első sorban az bir fontossággal, hogy nemcsak a kereskedő ifjak, hanem a kereskedő

Még érezte ifjusága erejét, megtapogatta karjait, mellét.

— Elélhetnek száz esztendeig — morgogá aztán.

Bármennyire megbarátkozott is már halál gondolatával, volt valami iszonyu mélységben, s a mint lassan befelé ment a vízbe hideg borzongás futott át egész testén. A csekély víz meleg volt, mintha csak felülraltak volna. De a férfi didergett s fogva vazoztak.

A lehunyt nap már nem világíthatott meg sápadt arczát, mely pár percz alatt elvesztette erőteljes piros színét. Nem látta őt senki, s lassankint kezdett leereszkedni az esti homály.

Mint valami panoráma húzódtott végül leki szeme előtt egész élete, gyorsan tűnt képekben, majd oly világosan, tisztán, majd ködbe burkolva s ezerszínűen változva egy szempillantás alatt. Csak egy kép maradt meg a lélek fenekén, csak egy gondolat: a halál képe, a megsemmisülés gondolata.

(Folyt. köv.)

A szerelem fiziológiája.

— Mantegazza olasz könyvéből. —

Élni annyit jelent, mint szaporodni s a szaporodás ösztöne hatalmas és ellenálthatatlan. A természeti szükségesség örökké hangzó szava ez, a melynek egyaránt engedelmeskedni kénytelenek az emberek s az állatok, a gombák és a tölgyfák.

A ki látta, hogy két lepke miként szerelmeskedik egymással, annak fogalma lehet az angyalok szerelméről. Mind közelebb jönnek egymáshoz, oly közelre, hogy a csáppikkal érintik s csókolják egymást. Aztán vilámlámbességgel egymáshoz szorulnak s lassan mozgásokkal dédelgetik egymást. Majd megpihennek, mintha élvezni akarnák az utószó ennek az édes érintkezésnek, melynél a hím mecske bársonypuha szárnyai a nősként szírogatják. — Mily édes-nérvéki lehet ez a

önkök is a kongresszus s Szükséges, ha ságnak is alk-sági nyilván-sus az, me-Tegyék a fő-ügyét; jöjje-és ha azt lát-hetlen vagy-lágositást, ez-gálatot tenni-csak egy me-leire is, kik-reszast, sőt-kereskedő if-tartani. Igaz-kiotgása a fő-tük értekezle-esak megeng-segének úgy-pedig azt ill-kongresszust-metországi z-sok tekintet-pedig Német-tartanak egy-kedő ifjak. megjegyzése-kalmunk fog-haladott stad-

Philipp

rtuk, hogy a mes tagja P-évi színésze-díjjutuzaténél-meg hangos-sem küldte-azon sajnós-Aradról, hog-Philipp o-alatt 1867 sz-még Temesv-venze volt a-bass-bariton-gletből felen-kt. Születet-végzett s azt-ván terézvár-dott és káton-nésnek a n-Szerdahelyi-lozsvára ké-külföldön is-Havi álta-Azóta mindi-életben, mint-kedveltségne-hirben állott-a czimszerep-czenben külö-koldását mel-Temesváriól-kinek több é-egész az utó-a d-br. szin-100 forintot-a temetkezé-Fikker Emm-szolja az el-szet egyik k-tette el.

— A j-tük javára

szárny szerel-melyek ezer-tik is csókol-idegek e ben-porszemecské-

Többsz-mást hajszol-pár kellemes-az irigység. lepkét, mely-százszorosau-zetünket. Ké-felöltözve, s-főzködő, a f-s csak egysz-rágok nektár-és Rubens e-nyakkal édel-egy hosszú s-tüket s a sz-adják testük

Hossza-egy forró sz-nyas állatká-felé, mintha-tani életüké-Követtem ö-kben, majd k-mig el nem-e

Ah, mié-berek is!

A villá-lemben, mely-s tovatünnek-emberkél, n-szerelmén érin-hány ember-negyel-nobb-tusák közö-söt a szerele-kiváltság. Az-a szaporodás-gyát; az em-termeszetének-megy élet-köz-turával szá-

A felek maguk járjanak...
küldöttségénél legyen...
ívhitelten: tisztelt...
a járási küldöttsé...
acsunk küldhessen...
a kik aztánkülön meg...
pviselhesék a határbeli...

hírek
ref. egyházkerüle...
évi ápril hó 23-án...
közé két nap lelkész...
nak. A második viz...
k vizsgát teendő atya...
készítenek oda haza...
jan és kétmagyarzá...
lagyis a 88-91. kérd...
sége a vizsgatétel...
kor a püspöki hivatal...

Amman a Jakab hely...
17-én tartja eskü...
tein Teréz kisass...
mlékkő felállítás...
zeve. Holnap magá...
s kiszállítják a hely...
et Liptay Miklós a hely...
eren. Ezen kegyelet...
dor ur, mint a sírh...
ója, lapunk utján nyí...
ber" pénteken kerül...
szép kiállításban. A...
ezen új díszlet kész...
szép kép fog a közö...
hónapban fognak sz...
székelyek hőnéra" és...
e eleven örédj...
pján a társulatt...
gy azontul Krecsányi...
atanak néhány új tag...

Hajdú országos kong...
mult számában közö...
og megtartatni. A kong...
egy hosszabb levelet...
a egyik ki v á l...
A levél lényege kö...
ngresszus napirendjé...
annak vége, melyek...
i meg a kereskedő...
meg kell jegyeznünk...
ai nem azért közölt...
a bizottság — legalább...
megengedné, hogy a...
ert hiszen a közzété...
gy második meg...
hogy véglegesen ug...
a napirend és végre...
fontossággal, hogy...
ak, hanem a kereskedő...

a erejét, megtapogatta...
szesztendeig — mor...
parátkozott is már a...
valami iszonyu meg...
an befelment a vízbe...
át egész testén. Bár...
lt, mintha csak felfor...
didergett s fogai...

ama húzódt végig...
élete, gyorsan tűn...
gosan, tisztán, majd...
ezers-ínien változ...
Csak egy kép maradt...
ak egy gondolat: a...
ülés gondolata.

fiziológiája.
sz könyvéből. —
mint szaporodni s a...
almas és ellenállhat...
esség örökké haug...
egyaránt engedelmes...
merek s ázalagok, a...
két lepke miként sze...
annak fogalma lehet...
l. Mind közelebb jön...
zele, hogy a csápja...
egymást. Aztán vil...
oz szorúlnak s lass...
egymást. Majd meg...
i akarnak az utózt...
snek, melynél a hí...
árnyai a nöcséit sí...
s-erzéki lehet ez a

önökök is közreműködjenek arra, hogy a kongresszus megtartása biztosított legyen. Szükséges, hogy a magyar kereskedő ifjúságnak is alkalom adassék öhajai és kívánásai nyilvánítására és egyedül egy kongresszus az, mely ily nyilvánításra alkalmas. Tegyük a főnökök is magukéva a kongresszus ügyét; jöjjenek el minél nagyobb számban, és ha azt látják, hogy némely óhaj teljesíthetetlen vagy illetéktelen, adják meg a felvilágosítást, ezzel csak maguknak fognak szolgálatot tenni. Legyen szabad ez alkalommal csak egy megjegyzést tenni azok észrevételeire is, kik feleslegesnek tartják a kongresszust, sőt azt tartják, hogy nem is illik a kereskedő ifjúsághoz országos értekezletet tartani. Igazán nem értjük, hogy miért legyen kifogása a főnököknek az ellen, ha személyzetük értekezletet tart, mikor az iparos nemcsak megengedi, sőt támogatja is az iparos segédek ugynevezett vándorgyűléseit. A mi pedig azt illeti, hogy illik-e az ifjúságnak kongresszust tartani, azt hisszük, hogy a németországi zsinórmértéket az illem és szokások tekintetében mi is elfogadhatjuk, már pedig Németországban majd minden évben tartanak egy országos értekezletet a kereskedő ifjak. Ezuttal megelégszünk e néhány megjegyzéssel; a kongresszussal lesz még alkalomunk foglalkozni, majd ha az ügy előrehaladt stadiumban lesz.

Philippovics István. Még alig pár napja, hogy azt írtuk, hogy a debreczeni színház egyik legértékesebb tagja Philippovics István 42 éves színeskedése után a debreczeni nyugdíjintézetnél nyugdíjaztatást kérte. Az igen meleg hangon írt kérvényt a város még el sem küldte rendeltetése helyére s íme ma azon sajnós hírt tudtunk meg, hogy távirat Aradról, hogy az érdemes agg színész meghalt. Philippovics István, ki az intendatúra alatt 1867 szept 27-ől egész 1878-ig, tehát még Temesváry idejében is igen nagy kedvence volt a debreczeni közönségnek, mint bass-bariton hangú opera énekes, 63 éves volt. Életről felemlítjük a következő életrajzi adatokat. Született Bácsmezőyben. Preparatoriumot végzett s aztán Pesten másfél évig Mészner István terézvárosi főtanító alatt segédtanítós-kodott és kántoroskodott. 1840-ben csapatot fel színeskedésnek a nemzeti színházhoz. 1845-ben a Szerdahelyi József társulatával vidékre, Kolozsvárra került. Közben rövid ideig (1846) külföldön is járt a Szabó József és Havi által vezetett daltársulattal. — Azóta mindig vidéken játszott és ugy az életben, mint a színpadon mindig nagy kedveltségnek örvendett. Mint énekes kitűnő hírből állott, főszerepei voltak: Rigolettóban a cizmészerep Zsidónóban a „Contour“ Debreczenben különösen kedvelték mint a Tékozló koldusát melyet Odrival felváltva játszott. Temesvárytól Aradra szerződött Mosonyihoz kinek több éven át titkárja volt. Philippovics egész az utolsó időkig rendes fizető tagja volt a debreczeni nyugdíjintézetének, mely ma 100 forintot küldött az elhunyt özvegyének a temetkezési költségek fedezésére. Neje Fikser Emma és négy kiskora gyermek gyászolja az elhunytat, kiben a magyar színészet egyik kitűnő és érdeműs tagját vesztette el.

— A jogászok által segített egyesültek javára f. hó 21-én a Korona szálloda

szárny-szerelmeskedés az állásokra nézve, melyek ezer és ezer csillogó pontocskán eritlik is esőköljék egymást, a nélkül, hogy az idegek e benső ölelkésében diszüknek egy perszemecskéja is veszendőbe menne! Többször is láttam a két állatkát egymást hajszolni és esőkölgatni, s a két szárny pár kellemes játékának szemléletére elfogott az irigység. Valóban irigyelheti az ember a lepkeket, mely csillogó szerelmi költészetével százszorosan felülmúlja a mi szerelmi élvezetünket. Két teremtmény, meztelen s mégis felöltözve, szerelemtől lángoló s mégis tartózkodó, a földön s egyuttal az égben is élve s csak egyszer szeretve, megittasodva a virágok nektárijától s a napsugaraktól s Tizian és Rubens esetére méltó szingazdag szárnyakkal édelegve; két teremtmény, melyek egy hosszú szerelmi élvben emésztik fel életüket s a szerelem kihaltával ismét visszadják testüket a természetnek.

Hosszas csókok s ölelkészek után még egy forró szerelmi élvezet következett szárnyas állatkáimmal; aztán felsiettek a nap felé, mintha még egyszer fel akarnák gyujtani életüknek kialváshoz közeledő lángját. Követtem őket tekintetemmel szédítő röptükben, majd közel, majd távol egymáshoz, a míg el nem enyésztek a kék étherben.

Ah, miért nem szeretethetnek így az emberek is! * * * A villámszerűen gyors vágyak a szerelemben, melyek egy pillanat alatt keletkeznek s tovatűnnek, éppen oly kevésbé ritkák az embereknek, mint sok rovarnál a hosszú, hideg szerelmi érintkezés, a mely egyébiránt akárhány embernek is sajátja. A legtorzább, legkegyetlenebb féltékenységi jelenetek s véres tusák közösek az állatoknál s embereknek, sőt a szerelemből való halál sem emberi kiváltság. Az állat feláldozza szerelmének s a szaporodás céljainak egy két durvább vágyát; az ember is legtöbbször kincsét gazdag természetének, a végtelen erőket, melyeket a nagy élet-központból nyert s a fejlődő kultúrával százszorosán megszorított.

helyiségében rendezendő táncszal egybefűzött zártkörű hangversenyre nagyban folyik az előkészület. A derék rendezőség mindent elkövet sikerülésére s hiszik, hogy fáradozásukat siker követi. A műsort rövid idő alatt szőzjeli fogjuk. A meghívók per nap alatt szejjeli lesznek küldve.

— **Operai előadás.** Deli n karnagy, jutalmára Flotow dalmüve „Mártha vagy a richmondi leányvásár“ került tegnap színe nagyszámú közönség előtt. A jutalmazottat, ki a színtársulat részéről külön meglepetésben is részesült, zajos tapsal fogadta a közönség s a taps természetesen fokozódott a mikor a zenekar által szabatosan lejátszott „nyitány“ végét érte. Maga az előadás megütötte a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi szerepének minden taktusával bálumálta a mértéket, fényesen bizonyítva a jutalmazott tehetségét és buzgó kitartását, melylyel a vidéki operát nálunk újból elfogadhatóvá tette. Az előadás keretéből különösen kivált Németh József (Pumquette) a ki tegnapi

